

[GON]e with the wind

“Wanneer ik 's nachts wakker word, tel ik lesuren,” vertrouwt een directeur uit het buitengewoon onderwijs mij toe. Haar mondhoeken staan gespannen. Een vakbondsafgevaardigde belt in paniek: “66 voltijdse personeelsleden verliezen mogelijk hun job als onze 400 GON-leerlingen niet de nodige attesten van het CLB krijgen”. In veel scholen zijn CLB-medewerkers nog weinig zichtbaar. Tegen een razend tempo werken ze zich doorheen de nieuwe administratie. Het is dweilen met de kraan open.

Em[M]ers zorgen

Dag na dag wordt pijnlijk duidelijk wat de gevolgen zijn van een te snelle invoering van het M-decreet. Bij de goedkeuring van het decreet in de vorige legislatuur, beloofden de parlementairen dat het gefaseerd ingevoerd zou worden. Er zou voldoende opvolging en controle zijn en ook bijsturingen wanneer nodig. Maar het gaat snel. Te snel. Vandaag krijgen decretale woorden vorm in de praktijk. Het zijn geen gedrukte letters meer maar leerlingen, personeelsleden, directeurs, CLB-medewerkers en ouders. Mensen met zorgen, mensen met een hart die voelen wat theoretische beleidsbeslissingen daadwerkelijk betekenen.

Bijsturen waar mogelijk

Het is waar. De laatste maanden wordt er druk overlegd. Bijna dagelijks gaan mails met cijfers, vragen, analyses of ontwerp teksten over en weer. Samen met de collega's van de werkgevers, CLB's, de medewerkers van de overheid doen we in nauw overleg al het mogelijke om te zoeken naar oplossingen.

Het is waar. Er zijn ondertussen de competentiebegeleiders. Er zijn de prioritaire nascholingsmiddelen. Er is de effectieve oprichting van het type basisaanbod en type 9. Er werden tussen de netten pragmatische afspraken gemaakt over de herattesteringen van leerlingen. Scholen die een type 9 oprichten moeten niet hertellen. De krijtlijnen en criteria voor de pre-waarsborgregeling liggen vast.

Ondertussen wordt er concreter gewerkt via de netgebonden commissies.

GON-noodkreet

Ook wordt er nog gezocht naar een mogelijke waarborg voor GON-leerlingen. Door de nieuwe criteria en procedure dreigen ontelbare GON-leerlingen én met hen een zeer grote groep GON-onderwijspersoneelsleden uren en lestijden te mislopen. Er heerst onzekerheid en chaos. Ook voor hen moeten we onmiddellijk een 'oplossing' vinden. Minister Crevits engageerde zich hiervoor in het Vlaams parlement.

Te laat, te weinig ...

Maar desondanks blijft de ongerustheid stijgen. Begrijpelijk. De uitrol is zeer technisch. Mensen zien door de bomen het bos niet meer. Of ze worden met de neus op de feiten gedrukt van de werkelijke effecten. De beslissingen en dus ook de communicatie verloopt in schokjes. Maar meer nog, elke beslissing komt te laat en is te weinig. Ondanks de mooie beloftes en de straffe uitspraken van parlementairen dat de invoering van het M-decreet geen besparing mag zijn, blijven dit de grote pijnpunten: onvoldoende professionalisering, geen bijkomende middelen, geen bijkomende omkadering. Weinig realistisch om zo'n grootse verandering in het onderwijsveld te versterken en te doen slagen.

Gewoon buiten-gewoon!

Daar waar mogelijk moeten kinderen met zorgen terecht kunnen in het gewoon onderwijs. Kinderen met buitengewone noden moeten terecht blijven kunnen in een gespecialiseerde omgeving. Zonder twijfel zal daarom een zeer sterk buitengewoon onderwijs moeten blijven bestaan. Niet alleen de leerlingen maar heel het onderwijsveld heeft hun expertise nodig. Daarom moeten er antwoorden komen op de angst die vele directeurs en personeelsleden uit het buitengewoon onderwijs voelen. Werkonzekerheid stimuleert stress en het gevoel overbodig te zijn, en dat werkt allesbehalve motiverend.

Gejaagd door de wind!

Na de zomervakantie moet onmiddellijk gestart worden met de onderhandelingen over de definitieve waarborgregeling, de GON/ION-regeling. De uitwerking zal hand in hand moeten gaan met duidelijke afspraken, een realistische organisatie en goede werkvoorwaarden. Scholen en personeelsleden hebben recht tijdig te weten waar ze aan toe zijn en op welke middelen ze kunnen rekenen. Het COV tolereert geen herhaling van de chaos dit schooljaar! ■

De grote pijnpunten blijven: onvoldoende professionalisering, geen bijkomende middelen, geen bijkomende omkadering.

